

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (Ιω. Ιβ' 1-18)

13 Απριλίου 2014

Είναι δύσκολο, να περιγράψει κανείς τα βαθιά και πλούσια συναισθήματα που πλημμυρίζουν την καρδιά του ανθρώπου, ύστερα από μια ειλικρινή εξομολόγηση και μια ευλαβική Θεία Κοινωνία. Μια ιερή συγκίνηση και μια ανείπωτη χαρά μας διακατέχει. Έτσι, λοιπόν και στο σημερινό Ευαγγέλιο, η αδελφή του Λαζάρου η Μαρία, εκδηλώνει με εκφραστικό τρόπο τη λατρεία της και την ευγνωμοσύνη της προς τον Κύριο, ο οποίος ανέστησε τον αδελφό της, τον Λάζαρο από νεκρό.

Μετά την Ανάσταση του Λαζάρου, ο Ιησούς, για να αποφύγει την καταδιωκτική μανία των αρχιερέων, έφυγε από τη Βηθανία, για δύο εβδομάδες περίπου. Έξι μέρες πριν από το Πάσχα, ξαναπέρασε από τη Βηθανία για να δει για τελευταία φορά τους φίλους του και να ζήσει μαζί τους στιγμές αγάπης και στοργής.

Μόλις ακούστηκε πως έφτασε στο χωριό ο Ιησούς, έτρεξαν πάρα πολλοί να τον υποδεχτούν και φυσικά πρώτοι πρώτοι οι συγγενείς του Λαζάρου. Πολλοί ζήτησαν να τον φιλοξενήσουν, αλλά εκείνος προτίμησε το απλό, μα φιλόξενο σπίτι της Μάρθας και της Μαρίας. Οι δυο αδελφές έκαναν το παν να περιποιηθούν το λατρευτό δάσκαλό τους.

Η Μαρία βρίσκει την ευκαιρία να εκφράσει με έναν διαφορετικό τρόπο την ευγνωμοσύνη της. Αφήνει την αδελφή της Μάρθα στις άλλες δουλειές, πηγαίνει και παίρνει ένα δοχείο που είχε προσεχτικά φυλαγμένο, κι έρχεται στον Ιησού. Χωρίς να λογαριάσει καθόλου την παρουσία των άλλων και μάλιστα των μαθητών του, γονατίζει μπροστά του και αρχίζει να του αλείφει τα πόδια του με το πολύτιμο μύρο.

Ολόκληρο το σπίτι πλημμύρισε από την γλυκεία κι ευχάριστη ευωδία. Δεν ήταν μόνο το άρωμα του μύρου. Ήταν περισσότερο η ευωδία της ευγνωμοσύνης που ευχαρίστησε τον Χριστό και έκανε εντύπωση σε όλους τους παρισταμένους. Μια ευγνωμοσύνη που δε λογαριάζει την τιμή του αρώματος. Λυγίζει τα γόνατα ταπεινά και κατόπιν, με τα μαλλιά της, σκουπίζει τα θεία πόδια του Κυρίου.

Τέλειωσε η πράξη λατρείας. Σηκώνεται η Μαρία χαρούμενη, γιατί μπόρεσε με αυτό τον τρόπο να εκφράσει τη μεγάλη ευγνωμοσύνη της προς τον Κύριο. Ο Χριστός δέχτηκε την πράξη αυτή της Μαρίας, γιατί έβγαινε από τα βάθη της καρδιάς της. Αντέκρουσε δε την ένσταση που έφερε ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ότι το μύρο αυτό μπορούσε να πωληθεί και τα χρήματα να δοθούν στους φτωχούς. «Τους φτωχούς πάντα τους έχετε μαζί σας, εμένα δεν θα με έχετε», απαντά προφητικά.

Αυτές τις μέρες όλοι μας, άλλος λίγο και άλλος περισσότερο, ο καθένας με το δικό του τρόπο, θα φροντίσουμε να πλησιάσουμε τον Χριστό. Για όλους μας είναι ο μεγάλος ευεργέτης, γιατί ανάστησε την πεσμένη και νεκρωμένη από τις αμαρτίες ψυχή μας. Θα' ναι, λοιπόν, ιερό χρέος μας να του εκφράσουμε με ένα λόγο προσευχής ή με μια πράξη λατρείας το θερμό ευχαριστώ. Ίσως να μη διαθέτουμε το πολύτιμο μύρο της Μαρίας, κι ούτε τη φλόγα της αγάπης της. Ασφαλώς όμως δεν έχουμε την προδοτική διάθεση του Ιούδα, ούτε την φιλοχρηματία του. Απλοί πιστοί είμαστε, που έχουμε τις πτώσεις και τις αδυναμίες μας. Ας μη μείνουμε σε αυτές. Ας αρθούμε λίγο πιο ψηλά, ώστε να μη δειλιάσουμε να τον ακολουθήσουμε στο Συνέδριο, στο Σταυρό και στον Τάφο του.

Αν τον σεβόμαστε αληθινά, ας προσφέρουμε τα μύρα της ψυχής μας μπροστά του. Ας ζητήσουμε συγνώμη από όλους όσους βλάψαμε. Τους γνωστούς μας, τους συγγενείς και συνεργάτες μας. Ας προσφέρουμε την αγάπη μας σαν ένα πολύτιμο μύρο. Να είμαστε βέβαιοι ότι η ευωδιά του θα φτάσει μέχρι τον Κύριο μας. Αμήν.